

תְּנוּעַת הַחֲסִידוֹת: הַחֶבֶל הַמֵּאִיר תְּנוּעַת הַחֲסִידוֹת: הַחֶבֶל הַמֵּאִיר

ספור מופלא על הבעל שם טוב הקדוש – והכוח של מצוה אחת!

הַרְבֵּה הַחֲדָשׁ בַּעֲיָרָה

תושבי העירה בקשו מהבעל שם
טוב רב צדיק שינהיג אותם.

הַרְבֵּה הַצַּדִּיק הִגִּיעַ, לְמוֹרֵד
תּוֹרָה, דָּאָג לְעַנְיִים – וְהָבִיא
וְהָבִיא אֹר וְשִׁלּוֹה לְעִיר!

לָמָּה הָרַב שׁוֹתֵק?
מִי יִנְגֵּן עַל
הַפְּרָנְסָה שְׁלִי?

הַטָּעוֹת וְהַדְמָעוֹת

שני סוחרים הגיעו לזכוכ
מר על תחרות אסורה
("השגת גבול").

הרב לא מחה כלפי
לפי הצדק...
והיהודי שנפגע
בכה דמעות מרות.

רעש בשמים!

הדמעות עלו ישר לכיסא הכבוד!
בשמים החליטו: בגלל שהרב שתק,
מתר ליצר הרע לנסות להפיל אותו.

"עכשו, הרב בידיים שלי!
אני אשכיח ממנו את
התורה!" (השטן)

רוח רעה בשבת

פְּתָאוֹם, הָרַב הִרְגִּישׁ
סַחְרָחֶרֶת נוֹרָאָה.
כּוֹחוֹת הָרַע שָׁלְטוּ בוֹ!

זָרַק אֶת הַטְּלִית
מֵעַל כְּתִפּוֹ.

שָׁתָה אֶת כָּל יַיִן הַקְּדוֹשׁ
בְּבֵית אַחַת.

רָץ הַחוּצָה לְכוּוֹן...
בֵּית הַכּוֹמֵר הַגּוֹי!

בְּבוֹר הָעֶמֶק בְּיוֹתֵר

הָרַב נִרְדָּם בְּבֵית הַכּוֹמֶר בְּשָׁנָה עֲמָקָה
עֲמָקָה. רֵיחַ שָׁל יַיִן עֲטַף אוֹתוֹ.

נִשְׁמָתוֹ הִקְדוּשָׁה הִיָּתָה
כְּמַעֵט כְּבוֹדָה לְגִמְרִי.
הָאֵם נִשְׁאַרָה לוֹ תִקְוָה?

באותו רגע, הרחק משם...

רבו הגדול, הבעל שם טוב,
שר "בני היכלא" מוקף
באור הקדושה.

פתאום הוא עצר!
פניו בערו כאש.
ב'עלית נשמה' הוא
ראה את תלמידו
בסכנה הנוראה!

יש הרגל אחד שהתלמיד לעולם אינו
מותר עליו – סְעוּדַת 'מְלוּה מְלָכָה'! אם
יאכל עכָּשׁוּ, זֶה יְהִי חָבֵל הַהֲצָלָה שְׁלוֹ!

הַחֲפוּשׁ אַחֵר חָבֵל הַהֲצָלָה

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַתַּחֲנוּן לַה' שִׁיְצִיל אוֹתוֹ, אֶךְ הַגִּזְרָה הַיְּתָה קָשָׁה מְדִי.

רוץ קדימה!
רק קדימה!

הבעל שם טוב
פקח את עיניו
וצעק ה-
לשליח נאמן:

קח את חלת
סעודת הקודש
שלי! שום דבר
לא יעצר אותך.
ה' יתברך עמך!

אָבא בִּשְׁמַיִם,
עֲזֹר לִי לְקַיֵּם
דְּבַרִּי הַצִּדִּיק!

הַמַּסַּע דֶּרֶךְ הַחֵשֶׁךְ

הַשָּׁטָן נִסָּה לַעֲצֹר אֶת הַשְּׁלִיחַ עִם רוּחוֹת שׁוֹרְקוֹת, צִלָּיִם מִפְּחִידִים וְאַבְנִים!

קפיצת הדרך!

באותו רגע קרה פלא מלא.

רגליו נהיו קלות כנוצה. הקרקע
דאטה תחתיו, ותוך דקות ספורות
הוא הגיע לבית הכומר!

הַבַּיִס שְׁמַצִּיל חַיִּים

הַשְּׁלִיחַ נָעַר אֶת הָרֵב, נָטַל אֶת יָדָיו,
וְהַכְּנִיס לְפִיו אֶת פֶּת 'מְלוֹה מְלָכָה'.

בְּרָגַע שֶׁהִלָּחַם הַקָּדוֹשׁ
נָגַע בְּלִשׁוֹנוֹ – הֶקְלָפוֹת
הַקְּלִיפּוֹת הָרָעוֹת
נִשְׁבְּרוּ כָּלִיל!

אוי לי! מָה עָשִׂיתִי?
אֲנִי רָצִיתִי לַעֲזֹב אֶת הַתּוֹרָה!
אֲנִי חָיַב לַחֲזֹר לְרַבִּי יִשְׂרָאֵל!

הַתְּעוֹרְרוֹת הַנֶּשְׁמָה

טַעַם שֶׁל גֵּן עֵדֶן מְלֵא אֶת לְבוֹ.
בֵּית אַחַת הָרַב הַבֵּין לְאִיזָה בּוֹר נֶפֶל.
דְּמָעוֹת אֵשׁ טְהוֹרוֹת זָלְגוּ מֵעֵינָיו.

אַהֲבַת הַצַּדִּיק
וְסִלְיָהּ

בְּקִפּיצַת הַדֶּרֶךְ'
חָזְרוּ הַשָּׁנִים מִיָּד
לְעִירָה מִזִּיבוֹז'.
הָרַב הִתְעַפֵּלָה
מֵרֹב חֲרָטָה.

הבעל שם טוב חיר ברחמים
ברחמים של אבא. הוא עזר
לו לקום, לתקן את טעותו,
ולהמשיך להאיר את העולם!

מִצּוֹת שְׁעוֹשִׁים
רַק כְּשֶׁמִתְחַשֵּׁק

מִצּוֹה אֶחַת קְבוּעָה
שְׁלֵעוֹלָם לֹא מוֹתֵרִים עָלֶיהָ

מָה חוֹט הַהֲצָלָה שְׁלָכֶם?

ME (הַסְפּוֹר): מִצְוֹת "מְלִיָּה מְלָכָה" הַקְבוּעָה הַצִּילָה אֶת הָרַב מִהַבּוֹר הָעֵמֶק בְּיוֹתֵר!

WE (אֲנַחְנוּ): קָשָׁה לִהְיוֹת מְשֻׁלָּמִים. לְפַעֲמִים אֲנַחְנוּ עֵיפִים וְשׁוֹכְחִים.

YOU (אַתֶּם!): בַּחֲרוּ בַבּוֹקֶר מִצּוֹה אֶחַת קֹטֵנָה וְהַבְטִיחוּ: "עַל זֶה אֲנִי לֹא מוֹתֵר לְעוֹלָם!"

הַמִּצּוֹה הַקְבוּעָה שְׁלָכֶם תִּהְיֶה שׁוֹמֵר הָרֹאשׁ הַפָּרָטִי שְׁלָכֶם!